

GOSPOD ČAKA NA NAŠE SPREOBURNJENJE

Pozdravljeni v Božjem vinogradu.

Zadnje čase kar precej govorimo o vinogradu in o delu v njem. Božja Beseda je očitno tako izbrana, da je primerna času trgatve in spravila pridelkov iz njih v hrame.

Dobro vemo, da vinograd o katerem se toliko govori v teh preteklih nedeljah, predstavlja Božje ljudstvo, Izrael in še bolj Cerkev, ki je ravno ljudstvo nove zaveze, ki jo je Kristusova žrtev rešila. V tem vinogradu si prizadevamo graditi Božje kraljestvo iz dneva v dan, resničnost, ki je že tu (Jezus jo je utelesil, je bil njen nosilec), ki pa jo je treba še popolnoma uresničiti in se bo izpolnila ob dokončni vrnitvi Kristusa v slavi, ko bo njegovo kraljestvo večno potrjeno z enkratnim premagovanjem zla.

Medtem ko čakamo, da se to prihodnje upanje uresniči (kot recitiramo v mašnem kanonu), se zavežujemo, da bomo skupaj z Gospodom Jezusom Kristusom gradili kraljestvo v vsakdanjem krščanskem življenju v prenovljeni dimenziji vere, upanja in dobrotelosti, tako da se vsak odzove kot je primerno njegovi poklicanosti.

V "vinogradu" ali bolje rečeno v Cerkvi je prostora za vse in nihče ni oproščen dolžnosti ali zavez. Delovati je treba le s skrbnostjo in iskrenostjo dobrega oskrbnika, pri čemer je treba izpustiti vse vrste ponosa, arogance in neproduktivne osebnosti ter si prizadevati za rast Božjega kraljestva v službi bližnjega. Sad, ki ga Bog pričakuje, je sad miru, pravičnosti, ljubezni in pridobivanja koristi tako za druge kot za lastno osebo in nihče, ne glede na osebni status ali posebno poklicanost, ni izvzet.

Prejšnje nedelje se je to odražalo na tem, da Bog vsakega nagradi z »enim denarijem« celo za eno samo uro pozornega in skrbnega mučnega služenja in da ima njegovo plačilo, utemeljeno v usmiljenju in odpuščanju, merila, ki se precej razlikujejo od našega.

Božanska nagrada ne temelji na pogodbah ali plačah za nedoločen ali določen čas, temveč preprosto na ljubezni, ki jo je mogoče obilno izliti celo za eno samceto dobro delo.

Na straneh današnjega bogoslužja je še več. Pravzaprav je opisano, da Bog zna čakati in biti potrpežljiv do neverjetnosti in še naprej zaupa vsakemu od nas, kljub temu, da vztrajamo, da v njegovem "vinogradu" ni sadov ali ga celo poseje s plevelom.

Prerok Izaija v pesmi iz prvega berila, za katero se zdi, da se nanaša na priljubljene pesmi, ki so jo izvajali norci in pripovedovalci zgodb, opisuje, kako Gospodov vinograd kljub skrbnim ukrepom in posebnim melioracijskim posegom vztraja pri proizvodnji nasprotnega, za kar je bil zasajen: ta vinograd, to je to ljudstvo, ki namesto dobrih sadov upanja in ljubezni daje grenko grozdje nasilja in krivic do zatiranih (vrstica 7) in namesto pravičnosti ustvarja hudobnost in nesramnost, kar ustvarja ravno nasprotno od tistega, za kar je bil poklican kot viničar.

Tu Bog potem prepušča ljudi v usodo, ki so si jo izbrali, in plačali bodo trdo ceno svojih krivic in izgubljenega dobička, tako da bodo postali "zapuščena puščava".

Kljub temu usodnemu epilogu v Izaijevem pripovedovanju lahko vidimo, da se Bog ne preda "cinizmu" in neobčutljivosti do človeka, ki ne obrodí sadov, ampak še naprej čaka in potrpi, dokler se človek ne odloči za sadove ljubezni, pravičnosti in miru.

Bog še naprej verjame v človeško srce, četudi je preračunljivo in nesramno, zato se predstavlja kot tisti viničar, ki najprej vidi svoje služabnike pretepe in zlorabljene, nato pa celo umor lastnega sina. S temi podobami želimo prikazati preroke, ki jih je Bog dejansko poslal izraelskemu ljudstvu in ki so bil, ponižani in preganjani prav zaradi svojega poslanstva. Preko njih je, kot razlaga tudi Jezus sam, Gospod hotel zbrati jeruzalemske otroke, kot bi to storila koklja, ki sprejme piščance pod svoja krila; to pomeni, da bi rad branil Izrael in ga podpiral, toda ljudem je bila taka skrb nepotrebna. Izraelsko ljudstvo se je s svojo hudobnostjo polastilo Gospodovega vinograda in to je resničnost, ki vidno obstaja tudi danes: vsi se predstavljamo kot gospodarji kozmosa in zgodovine, pri čemer uporabljamo in zlorabljamo vse, za kar verjamemo, kot da je nastalo iz naše iznajdljivosti, ki pa je v resnici le darilo tistega, ki je ustvaril svet. Zanikamo sam koncept ustvarjanja in zavračamo idejo transcendentnega Vrhovnega bitja, od katerega je lahko odvisno življenje v kozmosu, in smo si prilastili to okolje v iluziji, da si lahko podrežemo naravne zakone in medtem posegamo v potek stvarjenja, toda vse to samo v našo škodo. (nadaljevanje na notranji strani Oznanil)

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
27. NEDELJA MED LETOM

Štev.:41/LETO VIII.

04. OKTOBER 2020

Tisti čas je Jezus rekel velikim duhovnikom in starešinam ljudstva: »Poslušajte drugo priliko! Bil je hišni gospodar, ki je zasadil vinograd, ga obdal z ograjo, izkôpal v njem stiskalnice in sezidal stolp; in dal ga je v najem viničarjem ter odpotoval. Ko se je približal čas trgatve, je poslal svoje služabnike k viničarjem, da bi pobrali njegov pridelek. Viničarji pa so njegove služabnike zgrabili in enega pretepli, drugega ubili in spet drugega kamnâli. Nato je poslal druge služabnike, več kakor prej, in storili so z njimi prav tako. Nazadnje je poslal k njim svojega sina, rekoč: »Mojega sina bodo spoštovali.« Ko pa so viničarji zagledali sina, so sami pri sebi rekli: »Ta je dedič. Dajmo, ubijmo ga in se polastimo njegove dediščine!« Zgrabili so ga, vrgli iz vinograda in ubili. Ko bo torej prišel gospodar vinograda, kaj bo stôril s temi viničarji?« Rekli so mu: »Hudobneže bo kruto pokončal, vinograd pa dal v najem drugim viničarjem, ki mu bodo ob svojem času dajali pridelek.« Jezus jim je rekel: »Ali niste nikoli brali v Pismih: »Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen. Gospod je to naredil

in čudovito je v naših očeh.« Zato vam pravim: Vzelo se vam bo Božje kraljestvo in dalo ljudstvu, ki bo obrodilo njegove sadove.« (Mt 21,33-44)

Telefon: pisarna: 05 992 2239; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj-rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: 041 649 617; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Nadaljevanje s prejšnje strani

V socialnem onmočju nas nasilje, droge, nebrzdan seks, zloraba otrok in žensk, potrošništvo in lahek dohodek, ki so kontekstualni ateizmu in verski brezbriznosti, zavajajo, da smo postali vladarji sveta in da za svoje krivde ni treba nikomur odgovarjati. Vse, kar nam je Bog zaupal, obravnavamo kot našo izključno lastnino, saj iz resničnosti izključujemo samega Gospoda kot začetnika vsega.

V tej ideji lahko prepoznamo prisposodo Gospodovega Sina, ki ga ubijejo služabniki, ki želijo pobrati njegovo dediščino. Takoj se sklicuje na poseben zakon, ki je takrat veljal v Izraelu, po katerem je ob smrti lastnika zemljišča, ki ni imel dedičev,

njegovo kmetijo lahko dobil pravico do deleža in zato so se ti služabniki trudili, da bi se rešili tudi pravega dedič, Gospodovega sina. "Ta je dedič. Dajmo, ubijmo ga in se polastimo njegove dediščine"

Tako Sin predstavlja Božjega Sina Jezusa Kristusa, ki bo umrl na križu od nehvaležnih mučiteljev in ki je še vedno križan v nenehni grešnosti, s katero želimo postati gospodarji sveta. Kljub temu hudobnost in smrt nikoli nimata zadnje besede glede odrešenja: Kristus bo vstal od mrtvih in vse oživil in sam obnovil svoj nasad.

V križu svojega Sina Jezusa Kristusa, ki je »zavrženi kamen, ki je postal temeljni kamen«, Bog ponovno dvigne človeka in vsakemu da nadaljnjo možnost, da prideluje svoje sadove. Kristusova kri je v resnici kraj odrešenja, ker je ravno s prebodene strani Cerkev navzoča z zavezo. Vstali Kristus sam bo za vse: Pot, resnica in življenje, vidno merilo ravnanja po volji nevidnega Boga, mi pa smo veje na tem drevesu odrešenja.

Zločin, ki so ga storili Judje, se pokaže v vsej svoji sramotni resnosti: Mesija, ki ga je Oče poslal, da reši svoje ljudstvo, celo presodijo, da ni vreden smrti v svetem mestu, zato je križan izven jeruzalemskega obzidja, tako kot sin iz prilike, ki ga ubijejo zunaj vinograda. Izaijeve prerokbe odmevajo o trpečem služabniku GOSPODOVEM, ki ni bil niti videti več kot človek in pred katerim si je lahko človek v gnusu pokrtil obraz. Pomislimo na besede Pilata: Glejte, človek", ko prebičanega Jezusa pokaže ljudstvu. Cerkev bo torej prevzela starodavne ljudi zaveze, nove ljudi, rojene na ruševinah stare. Gre za zadnje dejanje v zgodovini odrešenja, na katero evangelist Matej aludira z dodajanjem verza 43: "Zato vam povem: Božje kraljestvo vam bo odvzeto in dano ljudstvu, ki bo obrodilo njegove sadove." Vsaka možnost integracije med Judi in kristjani ni več obstajala; izjava se seveda nanaša na leta, v katerih piše Matej; toda še danes, po dvajsetih stoletjih, nimamo primernih znakov v prid spreobrnitvi Izraelcev v krščansko vero; res, vsi indici žal gredo v nasprotno smer.

Vendar bodimo previdni! Če nam zgodba o Izraelu ne bo opozorilo, da nam prinese tiste plodove spreobrnjenja, ki jih je Bog pričakoval od Judov, bi lahko tudi nas doletela ista usoda.

Potrebna so dejstva in ne samo besede:

- Proč z vsemi zahtevami glede varnosti, ki temeljijo na prvotni poklicanosti k odrešenju!
- Odstranite vse zaupanje v zakramente, ki jih razumemo kot avtomatizme milosti!
- Odpravite vse domneve, ki temeljijo na pripadnosti Cerkvi kot identitetni privilegij! ...

Rešitev nikakor ni zagotovljena a priori. Biti novo božje ljudstvo nas zavezuje k darovanju ljubezni, ki ne pozna meja, če že ne življenja samega.

RAZPORED SV. MAŠ

05.10.2020 PONEDELJEK	KAPELA	19.00	+BOGDAN VRAN, Tomaj 97
06.10.2020 TOREK	KAPELA	19.00	+HERMAN TAVČAR, Tomaj 19
07.10.2020 SREDA	KAPELA	19.00	+ IVICA LOZEJ, p.n. Suzane Drobei
08.10.2020 ČETRTEK Terezija Jezusova, deviča in.c.uč.	KRIŽ	19.00	++ MAKOVEC, Križ 176
09.10.2020 PETEK Angeli varuhi			
10.10.2020 SOBOTA Marijin spomin	KAPELA	19.00	FRANC JANČAR, Tomaj 120
11.10.2020 28. NEDELJA MED LETOM	KAZLJE	8.30	++ČELIGOJ, Kazlje 5
	TOMAJ	10.00	ZA ŽUPLJANE

V torek, 6.okotobra je srečanje ŽPS ob 19.30.

Jezus je svojo Cerkev velikokrat primerjal z vinogradom. Gospodar tega vinograda je Bog sam. Vsi, ki ga trdovratno odklanjajo in ga preganjajo, niso vredni Božjega kraljestva. Mi ga priznavamo za svojega Gospoda, zato se lahko nanj z iskrenimi prošnjami vselej tudi obračamo.

Pravični in usmiljeni Oče! Vedno bediš nad svojo Cerkvijo. Ne zapusti vinograda,

ki ga je zasadila tvoja desnica. Nprestano ga neguj in blagoslavlja z roso svoje milosti, da bo obrodil bogate sadove za večnost. Po Kristusu našem Gospodu. Amen.
Bodimo hvaležni tudi za letošnjo letino, četudi je marsikoga močno prizadela toča. Gospod hvaležni smo ti za vse kar prihaja iz tvojih rok.